

Induljunk útnak

Nincs az a díjátadó ünnepség, amelyen annyian várnák feszült figyelemmel a „győztes befutót”, mint pápaválasztáskor. Amikor megválasztása után Bergoglio argentin bíboros, mostantól Ferenc pápa kilépett a Szent Péter-bazilika erkélyére, már legelső szavával, a minden formaságot mellőző, közvetlen „Buona sera”, „Jó estét!” köszönéssel „urbi et orbi” meglepett mindenkit: a Rómában egybegyűlteket és az egész világot. Szokatlanul hangzottak következő szavai is: „És most induljunk útnak: a püspök és a nép. (...) A testvériesség, a szeretet és a kölcsönös bizalom útján.”

Mindez kerekén három éve történt. Az új pápa meglepő gesztusai és kijelentései egyik napról a másikra médiaszennazációvá váltak. Hamarosan nyilvánvalóvá lett, hogy nem a „messzi földről”, más kultúrából érkezett ember furcsaságai ezek, nem a perifériákról a hagyományörző Vatikánba becsöppent idegen tétovasága, hanem az elkötelezett keresztény élet ősi, mégis mindig új stílusa. Csodálkoztak, némelyek botránkoztak puritán, egyszerű életvitelén, amelyen pápaként sem változtatott. Akinek volt szeme rá, azt is észrevehette egy-egy gesztusában, milyen mélységes hittel és alázattal bízta rá magát Isten gondviselésére.

„Induljunk útnak!” Három év alatt kirajzolódott az az út, amelyen Ferenc pápa vezetni akarja az egyházat. A kétezer éve kitaposott krisztusi út ez — nem fenyegeti az eltévedés veszélye. Krisztus útja, amelyre mindnyájan meghívást kaptunk. A pápa modern prófétaként szólítja meg az egyház minden tagját és közösségét: „Lépjünk ki!” — „megszokott beidegződéseinkből”, a „spirituális világiasságból”, az „önmagunkkal bíbelődésből”. Megtérésre hív mindenkit, külön-külön is megszólít minden rendű-rangú keresztényt, nem hagyja ki a sorból a római kúriát és önmagát sem. „Soha ne szűnjünk meg figyelni saját vétkeinkre és hiányosságainkra!” „Isten és a szegények szemével nézzük a világot.”

Evvel a prófétai elszántsággal kezdeményez reformokat „befelé”, az egyház minden szintjén. A prófétákra emlékeztet azonban az a bátor, olykor kíméletlen kritika is, amellyel „kifelé”, a társadalom, a politika és a gazdaság kérdéseiről szól, nem törődve azzal, hogy kiket haragít magára, milyen politikai vagy éppen pénzügyi érdekeket, érzékenységeket sért meg szavaival.

Aachen városa idén őt tünteti ki a Nemzetközi Károly Díjjal. Az ajánlás szerint Ferenc pápa „a lelkiismeret hangját szólaltatja meg”. Szembeszáll az Unió egyes országaiban újabban tapasztalható bizalomvesztéssel és elzárkózással, és „kiáll az európai értékközösség, az irgalmasság, a szolidaritás, az emberiség, a kultúrák és vallások közötti párbeszéd mellett, védelmezi az ember méltóságát, bármilyen etnikai, vallási vagy kulturális háttérből érkeznek is”.